

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., [za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija v goriškem deželnem zboru zastran bolnice usmiljenih bratov.

Veliko hrupa je prouzročila interpelacija poslanca dr. Aleksija Rojca v deželnem zboru goriškem, katero je stavil do vlade v seji 10. t. m. Šum je nastal pa še posebej zaradi postopanja deželnega glavarja grofa Frana Coroninija, ki je najprej interpelanta sredi branja ustavil, sejo pretrgal in jo potem zaključil. Seja se je 11. t. m. nadaljevala; tu pa je dr. Rojcu deželni glavar kar naravnost odtegnil besedo za nadaljne branje utemeljevanja interpelacije. Dr. Rojc je protestoval in izrekel, da zavrača vse posledice na deželnega glavarja ter je ostavil takoj zbornico za isto sejo. Noben drugih poslancev ni branil svobode govora; dr. Rojca so pustili na cedilu vsi, tudi slovenski poslanci v veliko strmenje poslušalcev, katerih je bila polna dvorana.

Prebivalstvo je bilo vznemirjeno prej, ko so se poslednje mesece razkrivale hibe in napake bolnice in blaznice usmiljenih bratov; razburjeno je zdaj pa še bolj, ko vidi, da hočejo stvar prikriti, ne da bi primerno skrbeli za odpravo najhujših nedostatkov v navedeni bolnici. Usta so zaprli kompetentnemu veščaku v deželnem zboru, ali predmet ne pride še z dnevnega reda in pokaže posledice na razne strani, ki ne bodo prijetne ni deželnemu glavarju, ni deželnemu odboru in tudi drugim mestom ne. Gospoda jo je zabredla najbolj pred 2 letoma glede na bolnico usmiljenih bratov, radi bi vsled tega posledice kot svojo veliko blamažo zatrli; ali zatreti se ne dá, ker je škoda dežele prevelika, da bi moglo prebivalstvo molčati na vse dosedanje vedenje in ukrepanje z raznoterih odločujočih strani.

Stvar ima zaresno lice glede na blagostanje dežele, pa tudi glede na svobodo in pravilnost parlamentarizma.

V poslednjem pogledu je predmet zanimiv tudi za širše kroge zunaj goriške dežele. Mi si pa tu oglejmo zadevo najprej v interesu prebivalstva imenovane pokrajine.

Že davno so opisavali bolniki in veščaki raznotere napake in nedostatkosti bolnice in blaznice

usmiljenih bratov v Gorici. To je napotilo dr. Al. Rojca 1. 1883, da je stavil v deželnem zboru predlog, da naj se posebej v tej bolnici stvar preiskuje v administrativnem, ekonomskem in sanitarnem pogledu. Deželni odbor je dobil na ta predlog od deželnega zbora nalogo, posvetovati se z zdravniki o tem predmetu, na kar je še isto jesen sklical Goriške zdravnike v posebno enketo. V tej enketi je bil tudi dr. Rojc poleg zdravnikov, ki so bili poprej primariji v bolnici usmiljenih bratov. V enketi so ti skušeni veščaki bili vsi jedini o žalostnem stanju te bolnice. Pritoževali so se, da ima bolnica premalo prostorov, premajhne in neprimerne sobe v vsakem pogledu. Kajti mnogo teh sob je proti postavi pod zemljino gladino, potem brez ventilacije brez peči, brez primernih oken itd. itd.

Raznotere bolnike mešajo in vsprejemajo proti postavi v bolnico. Bolniki so prenakopičeni, najhujše pa je za blazne, katerih mnogo še polovico postavno predpisane kubičnega prostora ne dobiva. Oskrbništvo ne skrbi, da bi se nenevarni blazni odpuščali in tako delali prostor nevarnim blaznim. Vsled tega je nevarnost še večja. Tudi je bil do 1. 1883 samo jeden pravi zdravnik nastavljen v bolnici, in še ta ni bil glede na blazne psihijater. Premalo je usmiljenih bratov, in še ti se ne pečajo s streženjem; premalo je tudi strežnikov, katerih po jeden mora streči po 20 do 30 bolnikom, in tem še v raznih sobah. Hrana je tudi slaba, lečenje ravno tako, in naposled ravnaajo še z blaznimi grdo, ker jih pretepajo itd.

Take pritožbe so se slišale v zdravniški enketi od zdravnikov samih in pa v spričevalih raznih oseb, katera spričevala sta priložila enketnemu zapisniku dr. Perco in dr. Rojc. Tudi so veščaki po udarjali, da proti postavi ta zavod nema nikakih statotov.

Kljubu jednakim pritožbam in odgovarjajočim nasvetom in predlogom enketnih veščakov je osnoval deželni odbor po svojem referentu dr. pl. Pajerji poročilo, katero je pobijalo pritožbe in zatožbe ter predloge zdravnikov in je predlagalo deželnemu zboru, da naj iste zatožbe prezre.

Poročilo sestavljeno 10. julija 1884. je prišlo 15. julija 1884 v deželnem zboru na dnevni red

ter se je odlikovalo posebej tudi s tem, da je tajilo javnost bolnice in blaznice usmiljenih bratov. Jedin dr. Rojc se je z neoporečnimi dokazi oglašil v isti seji ter je trdil, da ta zavod uživa pravico javnosti. Ali poročevalec deželnega odbora dr. pl. Pajer je ostal pri zanikanji te trditve in deželni odbor in deželni zbor sta sledila logiki dr. pl. Pajerja. Nasledek je bil, da je deželni zbor 15. julija 1884 glasoval proti predlogu dr. Rojca, ki je zahteval, da naj se sestavi iz deželnega zbora iz 7 udov odsek, ki naj bi poročilo deželnega odbora pretehsal, ker je nedostavno. Dr. Rojca neso poslušali, dr. pl. Pajer je zmagal z ironično opomnjo proti dr. Rojcu.

Dr. Rojc interpeluje na to v naslednji seji 19. julija 1884 deželni odbor, kako je mogel on po svojem poročevalci 15. julija 1884 trditi, da bolnica in blaznica usmiljenih bratov ni javna, potem ko se je vender deželni zbor več let z vlado pogajal, da bi zavod dosegel pravico javnosti in je konečno visoko ministerstvo za notranje posle 1876 v resnici dovolilo zavodu pravico javnosti, in kako misli vsled tega deželni odbor popraviti dedukcije iz seje do 15. julija 1884.

Deželni glavar je na to ustal in priznal, da je bolnica in blaznica usmiljenih bratov v resnici, kakor trdi dr. Rojc, javna, in da je to „po pomoti“ zanikavalo poročilo deželnega odbora.

Kljubu tej „pomoti“ se glasovanje deželnega zbora ni popravilo. poročilo deželnega odbora je prišlo c. kr. namestništvu v roke, to je poslalo tudi samo svojega zdravstvenega poročevalca ogledavat zavod usmiljenih bratov, a konec vsega je bil, da je Tržaško namestništvo našlo vse v „najboljšem redu“, da torej „ni imelo ničesar ukreniti“, in zdravstveni poročevalec Tržaške vlade je celo v svojem poročilu nasvetoval, naj se dene vsa stvar ad acta!

Tako vladno poročilo je ponatisnilo kaj z veseljem bolnično oskrbnništvo v svoji lanski slavnostni knjigi ob stoletnici bolnice, in je v isti knjigi razglasilo, da je shranilo dr. pl. Pajerjevo poročilo kot „zaklad“ v svojem arhivu, dr. Perco in dr. Rojc pa da sta obrekljivo poročala o bolnici.

Kljubu „najnovejšemu redu“ v bolnici se je isto oskrbnništvo kmalu oglašilo na deželni zbor, da

tega nemogoče plavati, lahko bi bila oba ostala v njem.“

Antoinetta je bila sedla na deblo ter otresala premočeni plašč. „Nič ne dé,“ nadaljevala je z lahkim svojim glasom, „peljala bi vas bila potem v svoje kraljestvo, kjer pojo Undine, sestre moje ter si zelene lase češejo z zlatimi glavniki. Saj se vedno tako godi v pravljicah, kaj ne da?“

„Vi imate mokre noge,“ pravi Jacques nepotrpežljivo. „Bolje bi bilo, da greva dalje.“

Kujaje se dvignila se je in prišla sta na veliko cesto. Storivši kakih sto korakov, ugledata majhno žensko, naglo bližajočo se jima. „Meni se zdi,“ pravi Antoinetta, „da je Celina.“

„Ali si ti, dete drago!“ pravi ženska, prišedši tako blizu, da sta jo mogla čuti. „V skrbih sem bila, ker te ni bilo nazaj. Tvoj oče je vender čuden, da ta pušča samo mej temi ljudmi! On ostane vedno isti!“

Pred vasjo poslovi se nadgozdar od gospodične de Lislove. „Na svidenje!“ pravi mu ona veselo. Potem mu prijazno poda cvetice, katere je bila nargala v ribniku ter jih skrbno hranila in pristavi: „Vzemite mojo povodnjo deteljo, pošteno ste jo zaslužili.“

(Dalje prih.)

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriet; poslovenil Vinko.)

III.

(Dalje)

Kake tri korake od plazine bil je majhen z vrhami poraščen otok, ki je bil s cesto zvezan z jako ozko brvijo, in uprav pod to brvijo zibala je lepa povodna detelja svoje od vode poluzakrite bele in rudeče cvete. Antoinetta stopi na desko ter jih skuša utrgati.

„Ne delajte tega!“ zakliče Jacques, „deska ni dovolj močna in voda je globoka.“

„Jaz se ne bojim vode,“ odgovori dekle porredno ter zaziblje brv.

„Izročili so mi vas in take neprevidnosti ne morem dovoliti,“ zakliče Jacques osorno. In ker ona ni nič hotela slišati, dostavi s poudarkom: „Ne storite ni koraka dalje, prepovedujem vam!“

„Oj, oj!“ odgovori ona z izzivajočim glasom. „Tako ne smete govoriti z mano!“ Kot bi mignil bila je sredi brvi, kjer poklekne ter z jedno roko seže v vodo.

Jacques je planil za njo. Strah, da Antoinetta utegne priti v precej opasno kopelj in jeza, katero mu je prouzročevala ta neumna baharija, razdražila sta ga tako, da je burno Antoinetto prijel za roko ter jo energično dvignil. Isti hip začuje se votlo pokanje, šibka brv upogne se pod dvojno težo kakor vrba in dekle od strahu glasno zakriči, ko se voda dotakne njenih nog. Jacques jo prime z divjo silovitostjo ter z jednim samim skokom skoči na plazino.

Nenadna groza in strah sta deklico tako poprijela, da je pol minute nepremično ležala gozdarju v naročji. Zala glavica naslonjena mu je bila nazaj na rame in mladi mož je imel čas čuditi se lepima, od rujavih trepalnic poluzakrivanima očesoma in mej polurazvozlanimi kostanjastimi lasmi najmičnejše, najrožnobjejše uho na svetu. To je bilo preveč za Jacquesa Duhouxa. S težavo se je upiral skušnjavi magnetična privlačnost vlekla je že njegovo glavo dol k dekličini, kar se Antoinettino telo strese. Odprla je oči, rahlo osvobodila se Jacquesovih rok ter se jela na glas smijati.

Jacques, polagoma dobivši zopet moč nad seboj, jezil se je na tihem nad tem smijanjem.

„Stvar ni tako smešna,“ pravi slabovoljen; „ribnik je poln rastlin in blata in ker je vsled

zavrača vso odgovornost zaradi prenapolnjene bolnice zlasti z blaznimi. In deželni odbor, ki je toliko nasprotno zdravniški enketi 1884, je gledal in se podvil, kako bi 1. 1886 osnoval podružnico isti bolnici in potem, ko se je jeseni ugnezdila huda bolezen v bolnico, je sklenil predlagati še v trajajočem zasedanju deželnega zbora posebno deželno bolnico. (Konec prih.)

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja dne 8. januarja 1887.)

V imenu fin. odseka poroča dr. Poklukar o porabi izrednega kredita 18.000 gl. dovoljenega v ta namen, da se popravijo v jeseni l. 1885 v političnem okraji radovljiškem po vremenskih nezgodah na javnem imetju napravljene poškodbe in o napravah, izvršenih v to svrhu, da se ohranijo nekatere vasi tega okraja po povodnji njim preteče nevarnosti. Poročevalec dr. Poklukar stavi po jako obširnem utemeljenju sledeče nasvete:

1. Poročilo o porabi kredita za popravo poškodb vsled povodenji v okraji kranjskogorskem i o tem, kaj se je ukrenilo, da se zabranijo daljne nevarnosti pred povodnjami, se vzame odobrovalno na znanje.

2. Deželnemu odboru se naroča v pokritje stroškov za zgradbo potoka Bistrice pri Mojstrani in vodnih zgradb za obrambo te vasi še v tem zasedanju deželnemu zboru predložiti načrt postave.

3. Deželnemu odboru dovoli se za najnujnejše vodne zgradbe v Hrušici, pri Jesenicah, ter pri Javorniku in Dobravi pri Zaspah ob teku podkorenske Save, poleg deželne pripomoči 8000 gl., s posebnim zakonom dovoljene za urejenje potoka Trebiža in za potok Pišenco dovoljenih 1720 gl., katerima svotama se podaljša doba porabe za l. 1887, še daljni izredni kredit do najvišje svote 10.000 gl. za leto 1887, toda s pogojem, da se tudi interese pri teh zgradbah udeležijo z ono pripomočjo, katera je primerna njihovim interesom pri zgradbi in njihovi premožnosti, in z daljnim pogojem, da si deželni zbor v pokritje stroškov teh vodnih zgradb zagotovi primerne državno podpore.

4. Deželnemu odboru se konečno nalaga o konečnem pokritju za vse v zmislu predloga tretjega finančnega odseka izvršene in morebiti še daljno neizogibno potrebne vodne zgradbe v tem okraji, deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju predložiti načrt postave, v kateri se je poleg državne in deželne podpore ozirati na primeren donesek interesentov. Vsi nasveti se brez razgovora vzprejmo.

Prošnja županstva v Kranjski gori za podporo za napravo mostu čez Savo pri Gozdu izroči se po sklepu deželnega zbora deželnemu odboru, da poizve o tej zadevi natančneje in privoli primerno podporo. Županstvu v Gorjah pa se dovoli za uravnavanje Radolne 300 gl. podpore. Predlog deželnega odbora, da se nemško od P. pl. Radića spisana knjiga o stoletnici deželne bolnice, katero je prevel Cimperman na slovenski jezik, izda, in naj se dovoli z to iz bolnišnega zaklada 200 gl., se odobri.

Profesor Šuklje poroča o prošnji učiteljske udove Matilde Kokalj za miloščino, katera se jej dovoli po 100 gl. za tri leta. Prošnja nadučiteljske udove, Ane Schiller, za povečanje pokojnine in vzgojnih doneskov, pa se po nasvetu finančnega odseka odkloni.

Dr. Vošnjak poroča o prošnji krajnega šolskega sveta na Bučki za podporo za zgradbo šole, in priporoča, da se ista izroči deželnemu odboru, da se ozira na njo pri delitvi podpor za l. 1888, čemur zbor pritrdi. Dr. Vošnjak poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje naj bi se prošnja krajnega šolskega sveta v Prestraneku, da se dolžnih 50 gl. odpiše, uslišala. Obvelja. Podpornemu društvu modroslovcev na Dunaji dovoli se 20 gl. podpore, Jarneju Pečniku za izkopavanje prazgodovinskih starin pa 100 gl. nagrade, ter se mu ob enem naroča, gledati na to, da zanimive najdbe ne bode oddal izven dežele, nego kolikor jih deželni muzej „Rudolfinum“ še nema, jih slednjemu oddaja proti primernemu odškodovanju. Dr. Poklukar poroča v imenu gospodarskega odseka o prošnji ljudske šole na Dobravi zavolj podpore za napravo drevesnice. Prošnja se izroči po nasvetu poročevalca deželnemu odboru v rešitev. V imenu odseka za letno poročilo deželnega odbora poročal je dr. Mauer o §. 1. „Sklenjene postave“, kar se je odobrilo. O deželno kulturnih in zdravstvenih zadevah poročal je poslanec Dev in je nasvetovaje ta

oddelek deželno odborovega poročila odobravati, stavljal predlog, da se c. kr. vladi nasvetuje, da naj se Kolpa vsprejme v vrsto državnih rek, Beli potok (Weissenbach) pa v vrsto skladnih rek na Kranjskem in da naj deželni odbor ukrene v dogovoru s koroškim dež. odborom vse potrebno. Posl. Kernik je pri tej priliki priporočal, naj bi se vlada pri uravnavanju Kamniške Bistrice in sosednjih potokov ne držala tesnoročno onega merila, katero je o obče merodajno in da bi se ne ozirala preveč na interesovane mejaše. Potem se odobri predlog odsekov in seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. januarja.

Predsedstvo češkega deželnega zbora povabilo je one poslance, ki so izstopili iz zbora, da do 25. t. m. pridejo k zborovanju, kajti sicer bi izgubili svoje mandate. Ker bode pa deželni zbor zaključen najpozneje 22. t. m., nemški poslanci v tem zasedanju mandatov ne bodo izgubili in bodo jeseni lahko ustopili v deželni zbor, če se ta čas kaj premislijo.

V gališkem deželnem zboru stavi so ruski poslanci predlog, da bi se bolj oziralo na ruščino v galiških šolah. Dotični predlog podpirali so tudi metropolit Sembratovič, škof Stupnicki in škof Plesz. Rusi zahtevajo, da se osnuje posebno rusko učiteljske in se v mestih, kjer biva mnogo Rusov, osnujejo ruske ljudske šole. Sedaj ni po galiških mestih, izimši Levov, nobene ruske šole, če tudi v nekaterih biva po več tisoč Rusov.

V ogerskem ministerstvu navstale so razprtje, katerim je uzrok slabo državno finančno stanje. Finančni minister hoče odstopiti, ker drugi ministri vedno več zahtevajo za svoje resortne, a v povišanje davkov pa tudi ne marajo privoliti. Ostal bode k večjemu tako dolgo, da bode v državnem zboru budgetna debata.

Vnanje države.

Vodja bolgarske opozicije je že začel razgovore s turško vlado. Kakor se iz Carigrada poroča, jako previdno postopa. Izjavil se je, da želi, da ohrani Bolgarija sedanjo samostojnost. Politiko regentstva pobija le zategadelj, ker se boji, da bode prouzročila rusko okupacijo. On želi, da bi se Bolgariji sporazumeli z Rusijo brez turškega posredovanja. — Cankovci so po svetu širili vest, da so bolgarski novinci prisegli na ime kneza Aleksandra. Kakor bolgarski vladni krogi sodijo, je opozicija širila take vesti, da bi bolgarsko vlado pripravila ob vse zaupanje v Carigradu. Turčija se je res zategadelj že pritožila in bolgarska vlada jej je odgovorila, da so novinci le prisegli po zakoniti formuli, v kateri pa ni nobenega imena.

Ruski finančni minister Bunge, katerega odstop se je dolgo napovedoval, je vendar naredil prostor Višnegradskemu. „Peterburskija Vjedomosti“ se nadejajo, da bode novi finančni minister se poprijel bolj narodne finančne politike. Bunge prevzel je mesto Reutersa, katerega oči bolé, predsedstvo ministerskega komiteja.

Srbsko vojno ministerstvo poklicalo je v Beligrad poveljnike vseh divizij, da jim bode predložilo načrt nove organizacije vojske, da o njem izrazijo svoje mnenje. Posvetovanje vojaških poveljnikov bode trajalo več dni. Po novejši organizaciji vojske uvele se bodo stotnije jahajočih strelcev in kazenske stotnije, v katere se bodo uvrstili vsi, ki si nalašč skvarijo ude, da bi se odtegnili vojaški službi, in oni, ki so pred novačenjem po sodnijski razsodbi izgubili državljske pravice.

Položaj na Kreti je jako kritičen. Ker turška vlada ni hotela poslati zahtevanega podkrepljenja, je generalni guverner Savas-paša dal svojo ostavko. Na Kreti začenja se neka agitacija. Angleški agenti podpihujejo narod k ustaji. Sodi se, da bi Anglija rada zasela Kreto.

Predvčeraj se je v nemškem državnem zboru nadaljevala debata o vojaški predlogi. Prvi je govoril konservativec Helldorf in zagovarjal vladno predlogo. Trdil je, da se vlada ne more udati v noben kompromis z večino, katero vodijo Windthorst, Bebel in Richter, kajti to bi napravilo slab utis v inozemstvu. Socijalist Hasenclever misli, da ima predloga samo namen podpirati reakcijo. Bismarck bi rad zopet začel vojno s Francijo, ker mu republika ne ugaja. Z Rusijo Bismarck simpatizuje, ker je reakcionarna. Ko bi bilo treba za vojno proti Rusiji, pripravljeni so socijalisti vse dovoliti; proti Franciji, kjer vlada svoboda, pa ne. Boja s Francijo se ni bati, če ga le Nemčija sama ne bode izzvala. Če se predloga vsprejme, to ne bode nič koristilo, kajti Francija bode potem tudi vojsko pomnožila. Neprestana oboroževanja bodo udušila države. Kultura ne stoji na bajonetih. Vojni minister Bronsart je dokazoval potrebo povišanja vojske. Pri tem se ne sme ozirati na finančne pomisleke. Dokler bode Nemčija s Francijo v taci razmerah, bode morala vzdrževati močno vojsko. Konservativci Behr trdi, če je tudi državni zbor proti vojaški predlogi, narod je zanjo. Windthorst pravi, da neprestana poviševanja vojske pospešujejo socijalizem

Govornik zagovarja hanoverskega kralja Jurija V., kateremu se očita, da je hotel s francosko pomočjo priti zopet na prestol. Če bi to tudi bila resnica, se bi mu ne smelo zameriti, saj se je tudi Prusija posluževala Italije in Ogrov, da je razrušila nemško zvezo. Hanoverski kralj se je pa hotel najprej pogoditi s Prusijo, toda slednja ni ničesar hotela slišati o tem. Hanoverci so zvesti nemški državi, kar so pokazali 1870. leta. Hohenzollerski prestol je skala monarhizma v Evropi in njegova podpora je državni zbor. Kdor podkopa veljavo državnega zbora, podkopa prestol. Katoliška stranka je pripravljena vse dovoliti za vojsko, toda le na tri leta. Windthorstu je odgovarjal knez Bismarck. Vlada ne more vojske, ki je pravi paladij države, prepustiti državnemu zboru. On se drži ustave. Takrat, ko se je izdala ustava, pač ni nikdo mogel misliti, da bodo v državnem zboru taki prepiri in se bode celo za Poljake dobila večina. Da bi po novih volitvah se zopet vrnili vsi Windthorstovi pristaši v zbornico, ni gotovo. Sedaj, ko je kulturni boj končan in papež ne odobrava opozicije, katoliško prebivalstvo ne bo več jedino. Kar se tiče kralja hanoverskega, mu je pruska vlada pred vojno 1866. leta bila pripravljena zjamčiti celokupnost njegovega ozemlja, da bi bil ostal nevtralen, toda je rajši začel vojsko, zanašajoč se na Avstrijo. Če bode vlada razpustila državni zbor, s tem ne bode rušila ustave. Bamberger je opazil, da v komisiji ni predlagal razoroženja, ampak je bil le proti povišanju vojske. Virchow se opravičuje, da je 1869. leta predlagal znižanje vojske, kajti ni vedel, da bode tako hitro vojna s Francijo. Sicer je pa on še danes za to, da Nemčija z dejanjem pokaže, da želi miru.

Dopisi.

Iz Celovca 12. decembra. [Izv. dop.] Vsa znamenja kažejo, da dobimo za Koroško zopet trdega Nemca za škofa. — Mnogo se je govorilo in ugrabalo zadnji čas, kdo bode imenovan krški škof, a vse te govorice so utihnile, ker bile so le kombinacije posamičnih mnenj in želj, katere so se izražale v prvi vrsti za ljubljanskega škofa dr. Mišija, druge zopet za poreško-puljskega škofa Flappa, a od nemško liberalne stranke soglasno za Celjskega opata Wretschka, katerega slednjega smo se pač bali, kakor o sv. Miklavžu otroci „parkeljna“. — Vse te želje in kombinacije splavale so baje sedaj po vodi. Začul pa se je nedavno po „Oesterreichische Correspondenz“, katera je glasilo našega ministerskega predsednika Taaffeja, žalostni glas, da na slovenskega škofa za Koroško niti misliti ni in s tem se je dovolj jasno in uradno zatrdilo, da imajo pravico radi ali neradi koroški Slovenci le samo davke plačevati, a drugega zahtevati, da jim ne pristojajo. — Nad 130.000 Slovencev, na Koroškem bivajočih, nema v škofovem vprašanju glasu!

Čuje se sedaj, da si je minister za uk in bogocastje pl. Gautsch po prizadevanji sekovškega škofa dr. Zwergerja izbral za krškega škofa Grškega kanonika g. Kahna (ne Wahna, kakor je nedavno „Slov. Narod“ napačno poročal), trdega Nemca, ki ne umeje niti besedice slovenske. — Ako je to istina, vprašamo, je li to ona ravnopravnost, katera se nam je slovesno zatrjevala po ministerskem predsedniku grofu Taaffeju za njegovega nastopa na ministerski sedež? Se li smejo take krivice goditi Slovanom pri nas, ki darujejo vse svoje moči, sinove svoje in kri svojo, ako treba, v blagor Avstrije, da se jih mimo vsega drugega prezira še v cerkvenih vprašanjih?

Dajte nam koroškim Slovincem moža za škofa, s katerim bomo mogli govoriti in moliti v svojem domačem jeziku! Kaj nam pomaga škof Nemec, ako se njemu ne bomo mogli potožiti in z njim občeovati? — Ako je tedaj istina, da se hoče dati nam Slovincem na Koroškem za novo leto škofa Nemca, potem vemo predobro, koliko je za nas ura bila in kaj imamo še vsega dobrega na tem svetu pričakovati.

Slovenske poslance pa najuljudneje prosimo: „Povzdignite sedaj svoj glas na mero-dajnem mestu. Ne pustite, da bi se s Slovenci, Vašimi sobratji, tako brezozirno postopalo.“ — To storiti bodi slovenske delegacije dolžnost, kajti pomisliti je treba, da idemo zmirom bolj rakovo pot, odkar se nas od neke strani sistematično zatirajo in da smo bili za ranjkega dr. Tomana in dr. Coste že na vse drugem stališči, nego pa smo danes, ko se na Slovence in njih poslance več ozir ne jemlje, dočim smo bili ob rečenem času uplivni in se je na Dunaji na nas in na podporo naših poslancev, ker so bili odločni in zjedinjeni, računati moralo.

Torej, ako se posreči slovenskim poslancem

(ne oziraje se na to, kaj Graška „Tagespošta“ in drugi listi te baže pisarijo,) izposlovati nam pri slavni vladi in Nji. velečastvu škofa, ki bi bil zmožen tudi slovenskega jezika, potem ostanemo jim za ta ljubav neizmerno hvaležni in prepričani bodejo lahko, da se ministerstvo ozira tudi na težnje slovenskih državljanov. In ta dobra volja vlade bode jim povod sedanje ministerstvo tudi še na dalje podpirati.

Ako se pa na njihove želje na Dunaji ne bode ozir jemal, potem vedó dobro, kaj imajo storiti, kajti dosegli pod takimi razmerami itak ničesar ne bodejo.

Še jedenkrat najuljudneje prosimo slavno vlado, naj nam izvoli dati takega škofa, ki je zmožen obeh deželnih jezikov in bode kot tak ugajal na vse strani; — to bode za vlado in za nas posebne koristi. — Bog!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 11. januarja.

(Dalje.)

Finančnemu odseku je znano, da se je s to zadevo pečal že v poslednjih treh letih odsek za olupšavo mesta in da se sistematično delo le zato še ni začelo, ker ni bilo mogoče dobiti potrebnega strokovnjakega načrta za pogozdovanje. Treba je tu namreč imeti pred očmi, da se mora prenavljanje gozda, katerega glavni namen je, da služi Ljubljancem za senčnato sprehajališče, vršiti le polagoma, in da se mora pogozdovanje na celo vrsto let razdeliti tako, da bode del gozda že na novo senčnat, ko se na poslednjih parcelah posekajo velika senčnata drevesa.

Odbornik vodja Povše omenja, da se je odsek za olupšavo mesta že dokaj pečal s pogozdovanjem Tivolskega posestva. Gozdni strokovnjak Prečko izvršil bode načrt, kako bi se novo pogozdovanje izvršilo, kakor je obljubil do letošnje spomladi. Odsek za olupšavo mesta je kot prvi pogoj spoznal, da je najpotrebneje, da se gozd hitro pomladi. Tako malih drevesec kakor doslej, se ne sme več zasajati, kajti sicer bode gozd še le v desetletji senco dajal. Z drevesci 1½ leta starimi ne more se doseči boljšega uspeha, kakor da vzraščajo komaj v 8 do 10 letih. Mestni odbor naj se torej ne straši malo večjih stroškov in naj se dovoli do 600 gld. za drevesnico za Tivolsko posestvo, da se nasade v njej jelke, smereke, bukve, kostanji itd. ki hitro rastejo.

Mestni odbornik Hribar opomni, da se je v proračun stavilo za nakup dreves in rastlin posebe 150 gld., za Podturnsko graščino pa 2000 gld. Več pač ne gre, ker je proračun mestne blagajnice že prekoračen in se je bati še večjega primanjkljaja, kajti izdalo se je že premnogo izrednih stroškov, kateri so se mislili pokriti iz tekočih prihodkov, katere pa bode treba pokriti po izrednem posojilu iz mestne posojilne zaklade, tako bolnico za silo, nabrežni zid tik Hradeckega mostu. Ne gre torej, da se stavijo novi nasveti, kateri bi le obremenili mestni zaklad, ki ima itak že 7000 gld. nedostatka. Naj bi se tedaj stavili nasveti za večje izdatke za Tivolski grad drugo leto, ko primanjkljaja ne bode.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

(Nepotrjena konfiskacija.) K večrajšnji notici pod tem naslovom moramo pripomniti, da je odkar „Sl. Narod“ izlaja, torej v 20 letih, to prvi slučaj, da se konfiskacija ni potrdila. Z veseljem to beležimo, kajti „Il y a des juges a Berlin!“

(Profesorja Erjavca pogreb) bode jutri dne 15. t. m. ob 2. uri popoldne. Pri pogrebu bodo, kolikor nam znano, zastopana naslednja društva Ljubljanska: „Matica Slovenska“, „Sokol“, „Pisateljsko podporno društvo“, in „Čitalnica.“ Vence so poslali ali pa naročili: Mesto Ljubljansko svojemu rojaku. — Deželni poslanci. — Pisateljsko društvo. — Čitalnica. — Dr. V. Zarnik in Fr. Levstik. — Uredništvo „Slovenskega Naroda.“ — Pri tej Priliki zdi se nam potrebno, opravičevati se, da naš večrajšnji nekrolog ni bil popolen. Priznavamo, da nismo našli vseh Erjavčevih spisov, niti naveli vseh društev, katerim je on bil član, da n. pr. nismo povedali, da je bil mej drugim dopisujoč član jugoslovanske akademije znanostij in umetnostij in da nismo dovolj naglašali njegove važnosti za slovensko knjigo. A v naglici in v očitnem tako nenadnej smrti prav lahko marsikaj izostane, vrhu tega pa

smo preverjeni, da je pokojni Erjavec vsakemu omikanemu Slovincu itak poznat, kajti ako o kom, sme se baš o Erjavci trditi, da je bil ljubljeneč naroda slovenskega. In ravno zaradi tega bi bili pričakovali, da bi bil „Slovenec“ imel kako laskavejšo besedo za prerano umrlega Erjavca, da bi tako izbornemu pisatelju nasproti ne bil rabil porogljivega glagola „pisaril.“ Malo večjaktak bi se vsaj mrtvim rodoljubom in odličnim pisateljem nasproti vsekako smelo pričakovati, zlasti ako se pomisli, da je bil Erjavec glavni sodelavec družbe sv. Mohorja in „Matice Slovenske“, katera zavoda gotovo še nista liberalna.

(Zabavni večer) pisateljskega podporne društva bil je sinoči dobro obiskan; udeležilo se ga je do 40 društvenikov in gostov. Predsedoval je g. Rohrmann, čital pa je g. prof. Raič o Ungnadovih zaslugah za jugoslovansko slovstvo. — Vsi udeleževalci bili so tužni zaradi prevelike nesreče, ki je doletela slovenski narod po smrti velezaslužnega vrlega sinu matere Slave, profesor Erjavca, in razgovarjali so se o tem, kako je skazati nenadomestljivemu rojaku zadnjo čast. Sklenolo se je položiti na njegovo gomilo venec. Izvrstnih pevcev bilo je sinoči mnogo in pele so se samo pesni tako žalostnemu večeru primerne. — Prihodnji zabavni večer bode na čast gg. deželnim poslanem; dan in ura naznanita se pravočasno po slovenskih listih.

(Dnevni red XI. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 15. januarja 1887. ob 10. uri popoldne. Branje zapisnika X. deželnozborske seje dne 12. januarja 1887. Naznanila deželnozborskega predsedstva. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem zaključku deželnega zaklada za l. 1885, o računskem zaključku zemljiško odveznega zaklada za l. 1885, o konečno veljavni uredbi najnižje dopuščene priklade na ne posredne davke za zemljiško-odvezni zaklad, o pomankanji prostorov v Ljubljanski bolnici in blaznici, o prošnji občine Dol in družih za podporo za zgradbo mostu čez Savo pri Dolu, o prošnji podobčine Narin za podporo za napravo mostu čez potok Stržen, o prošnji občine Sturja za podporo za zgradbo studenca za pitno vodo, o prošnji posestnikov iz Fužin, okraja kranjskega, za podporo za šolski vrt. Ustno poročilo finančnega odseka glede stavb za obrambo bregov na Gorenji Savi in glede podpore, ki naj bi se v ta namen dovolila iz deželnega zaklada. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o deželnega odbora letnem poročilu, in sicer: a) o §. 9. „Ustanove“, b) o §. 11. „Splošne zadeve“.

(Umirovljen) je gosp. Anton Skubic, profesor na gimnaziji v Ljubljani.

(Za Dolinarja spomenik) nabranih je po zadnjem izkazu v „Edinosti“ 109 gld. 25½ kr.

(Oficijozna „Presse“) javlja, da je naš vojni minister odredil, da morajo novinci, kar jih je po odračunjenem kontingentu preostalo in še neso izvežbani, že 20. februvarja biti sklicani k dotičnim oddelkom, ne pa, kakor doslej 1. aprila.

(Konfiskacija.) „Bauernverein Umgebung Marburg“ dal je pri Rakuschu v Celji tiskati peticijo na državni zbor, v kateri prosi, da bi se židovom iz drugih držav prepovedalo, naseljevati se v Avstriji, ker so židovi kmetiskemu stanu nevarni itd. Državno pravdnistvo je peticijo s listom vred, namenjenim na županstva, zaplenilo in okrožna sodnija je konfiskacijo z odlokom dne 11. t. m. potrdila.

(„Popotnik.“) List za šolo in dom“ ima v prvi letošnji številki nastopno vsebino: „Moč neizmerna je sklep“. — Četrta štaj. dež. učiteljska konferenca. — Navod za obravnavo branja „Bog pomaga“ v Drugem berilu. — Drobtinice iz zgodovine slov. šolstva. Spisal Matej Slekovec. — Književna poročila. — Dopisi. Novice in razne stvari. Natečaji. — „Popotnik“ izhaja dvakrat na mesec in stoji za vse leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr.

(Nove pošte) se bodo otvorile dne 1. februvarja na Rečici v gorenji Savinjski dolini in v Pristovi. Tudi v Jurjevem kloštru dobé nov poštni urad, ki bode v zvezi z Laškim trgom. Ustanovitev te pošte, kakor tudi neposredna poštna zveza mej Vranskim in Ljubljano, je zasluga poslanca M. Vošnjaka, ki je pri ministerstvu, kakor tudi pri vrhovnem pošttem ravnateljstvu storil potrebne korake.

(Iz Cerknice.) Pri občnem zboru narodne Čitalnice dne 9. januarja bili so v odbor izvoljeni: g. Franjo Gerbic, predsednikom, g. A.

Solisava, blagajnikom, g. Karol Dermelj, tajnikom, gg.: Alojzij Pogačnik, Franjo Šenko, Ernst Hieng, Josip Milavec, Anton Kravanja odbornikom, ter Josip Žirovnik in Franjo Zagorjan namestnikoma.

(Novi zastop narodne Čitalnice v Metliki:) ravnatelj g. Navratil, tajnik, gospod Šest, blagajnik, gosp. Wach, odborniki gg.: Hayne, Gregorač, Gustin, Kapelle, Pavu-nac. Prva zabava 16. t. m.

(Okrajna posojilnica) v Krškem ima v nedeljo 23. t. m. ob 10 uri popoldne v šolskem poslopji občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Račun za l. 1886. 2. O izstopu 4 udov. 3. Volitev načelstva. 4. Volitev preglednikov. 5. Volitev zaupnih mož. 6. Predlogi.

(Posojilnica v Črnomelji), registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj redni občni zbor dne 30. januarja t. l. ob 3. uri popoldne v posojilnični sobi. Dnevni red: 1. Poročilo ravnateljevo o delovanju posojilnice. 2. Predlog računa za 1886 in sklepanje o razdelitvi čistega dobička. 3. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika. 4. Prememba pravil. Vse društvenike k obilni udeležitvi uljuduo vabi Načelstvo.

(Avstrijska družba belega križa.) Današnje številke našega lista pridejan je oklic k pristopu k podružnici avstrijske družbe belega križa v Ljubljani. Namen te družbe je patrijočen in človekoljuben, zategadelj smo preverjeni, da jih bode mnogo pristopilo. Kdor hoče pristopiti naj se ustno ali pismeno oglasi pri gospodu načelniku železniške postaje Habitu.

(Razpisana mesta.) Razpisano je mesto svetniškega tajnika pri deželni sodnji v Celovci. Prošnje do 28. t. m. — Mesto učitelja na jednorazrednici v Polhovem gradcu. Plača 450 gld., doklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 10. februvarja. — Za diplomovanega živinozdravnika, ki bi se nastanil v Radovljici, določil je deželni zbor 300 gld. letne nagrade. Prošnje za to nagrado do 15. februvarja t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lokve 13. januarja. Globoko užaljen o smrti tako odličnega rodoljuba in pisatelja kličem: Vječnaja mu pamjat! Hribar.

Dunaj 14. januarja. Cesar odpustil 111 kaznjencem v totranskih kaznilnicah ostalo kaznen. Mej temi so v ženski kaznilnici v Begunjah štiri.

Berolin 14. januarja. V državnem zboru vsprejet po imenskem glasovanju predlog Stauffenbergov, da se vladi dovoli zahtevano prezenčno število na tri leta, s 186 proti 154 glasom Konservativna državna stranka in narodnoliberalci proti glasovali, socialisti, večina Alzasijancev in Danec Johannsen neso glasovali.

Strassburg 14. januarja. Deželna vlada odredila, da smejo francoski vojaki in rezervisti le na podlagi uradnega dovoljenja bivati v Alzaciji in Lorēni. Dovoljenje daje se le v rodbinskih zadevah, ali pa v zadevah, ki se tičejo premoženja.

Dunaj 13. januarja. „Pol. Correspondenz“ ima izvestje iz Varšave, da so utrdbe okolu tega mesta že toli dovršene, da bode do spomladi 14 najvažnejih fortov gotovih. Vrh tega bodo spomladi na Visle levem bregu proti jugozahodu začeli graditi štiri nove forte. V kratkem se bodo baje začele staviti velike barake tik mesta.

Pečuh 13. januarja. V glavni delavnici budimpeštansko-pečuške železnice nastal je požar. Trideset vagonov, ki so se popravljali in nekaj strojev v delavnici zgorelo. Škoda velika, a zavarovana.

Pariz 13. januarja. Bolgarska deputacija odpotuje jutri zjutraj v Rim.

Pariz 13. januarja. Pri utemeljevanju budgeta v zbornici konstatovalo se je, da varnost dežele zahteva, da se orožje polagoma predrugači in obrambena sistema popolni. V ta namen treba za 1887 leto 86 milijonov kredita, od katerih se bode 71 milijonov za novo orožje, 15 milijonov pa za vojašnice in utrdbe porabilo. Predlog Soubeyrana, da se ta kredit izroči posebni komisiji v pretresanje, bil je odklonjen.

Zahvala.

Odpor gospod za oskrbo obleke revni šolski mladeži ima izpolniti prijetno dolžnost, da izreče slavnemu ravateljstvu kranjske hranilnice za velikodušni dar v znesku 250 gld. najiskrenejšo zahvalo.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—17)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. jan.	7. zjutraj	741.06 mm.	-1.0 C	sl. sszh.	obl.	0.60 mm
	2. pop.	740.50 mm.	3.2 C	sl. zah.	obl.	sneha
	9. zvečer	740.34 mm.	1.2 C	sl. zah.	obl.	indežja.

Srednja temperatura 0.1°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 14. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	112	55
Srebrna renta	112	75
Zlata renta	112	75
5% marčna renta	99	55
Akcije narodne banke	75	55
Kreditne akcije	291	55
London	126	50
Napol.	9	93
C. kr. cekini	5	96
Nemške marke	61	90
4% državne srečke iz l. 1854	250	131
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Ogerska zlata renta 4%	102	30
Ogerska papirna renta 5%	92	05
5% štajerske zemljišč. edvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100	75
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	100	75
Rudolfove srečke	10	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	109

Tužnim srcem naznanjamo, da je

FRAN ERJAVEC,

profesor na c. kr. veliki realki v Gorici, član jugoslovenske akademije v Zagrebu in mnogo drugih znanstvenih in narodnih društev,

dne 13. januarja, v 53. letu svoje dobe, nagle smrti umrl.

Pogreb bude v soboto 15. t. m. ob 2. uri popoldne.

Sprevod pojde iz hiše št. 11 Via Vetturini.

V Gorici, dne 13. januarja 1887.

Marija, rojena Ferfila,
soproga.

Ljudmila, Milena,
hčeri.

Franjo Ferfila, Anton Ferfila,
svaka.

Bogu vsemogočnemu dopalo je v svojem nepopadljivem sklepu našega iskreno ljubljenega očeta, oziroma brata in svaka, gospoda

ULRIHA STUPPANA,

posestnika in kavararja,

danes ob 1/6. uri zjutraj po kratki hudej bolezni, pokrepčane s tolažbo sv. vere v 54. letu njega starosti poklicati v boljše življenje.

Posvetni ostanki dragega pokojnika vzdignili se bodo v nedeljo 16. t. m. popoldne ob treh v hiši v Špitalskih ulicah h. št. 9 in prenesli na evangelijsko pokopališče, kjer se bodo položili k večnemu počitku.

Dragi pokojnik priporoča se pobožnemu spominu!

„V miru naj počiva!“

V Ljubljani 14. januarja 1887.

Paulina Stuppan,
hči.

Andrej Stuppan,
posestnik in kavarar, brat.

Domenika Stuppan ovdova Defilla,
Katarina Stuppan,
sestri.

Domenika Stuppan roj. Bisaz,
svakinja.

(26)

Bogu Vsegamogočnemu je dopadlo, našo predrago soprogo, oziroma mater in sestro, gospo

MARIJO OBLAK, roj. SCHULLER,

trgovca soprogo in posestnico,

po kratki mučni bolezni, prejema sv. zakramente za umirajočo, 11. t. m. ob 3/6. uri zvečer v 56. letu njene starosti, poklicati na oni boljši svet. Pogreb predrage prerano umrle bude v četrtek 13. prosenca ob 1/4. uri popoldne iz lastne hiše v St. Mihelu na tamošnjo pokopališče v družbinsko rakev.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v torek 18. t. m. ob 9. uri v farni cerkvi v St. Mihelu.

Nepozabljivo pokojno priporočamo vsem sorodnikom in znancom v molitev in prijazen spomin.

Št. Mihe pri Rudolfovem, 12. prosenca 1887.

Valentin Oblak,
trgovec,
soproga.

Valentin Oblak, Alfons Oblak,
c. k. poročnik v 8. lov. bat., trgovec,
sinova.

Benjamin Schuller, Helena Schuller,
posestnik, sestra,
brat.

Kati Oblak, roj. Šolar,
sinova.

(22)

Živinozdravnik,

kateri bi se naselil v Radovljici, dobiva letno podporo v znesku 300 gld. iz deželne zaklada. Prosileci za to podporo oglašajo se naj pri deželnem odboru kranjskem do 15. svečana s potrebnimi dokazi sposobnosti za živinozdravstvo.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, 10. prosenca 1887. (23—1)

600 hektolitara

d celom bjela, djelom crna izvrstna vina od godine 1886 nudja vlastelinstvo Hruškovrh, pošta Krašić, željezniška postaja Jaska, — uz povoljne cijene.

(13—3)

Gjuro Burgstaller.

Priznato nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo

(925—7)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Solidno in pridno dekle,

ki je zmožno slovenščine in nemščine, ter zna nekoliko šivati in plesti, vsprejme se najdalje do 1. februarja. Moralo bode tudi pospravljati sobe in likati. — Kaj več pove iz uljudnosti upravištvo „Slovenskega Naroda“.

(24)

Važno za trpeče

na prsni in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofolj-naste, krvične, slabotne, bledične in krvir-
evne je

sok
kranjskih
planinskih
zelišč,

s podfosforno kislino apnom
in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—14)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovia v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—34)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-lates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Sigmund Mittelbach

Krebs-Apotheke in Wien, I., Hoher Markt

najuljudneje priporoča sledeče medicinsko-farmacevske specialitete, ki so v vsakem oziru zares izvrstne, preskušene in zanesljive.

Švedske kapljice.

Jedno naj starejših in najboljših domačih zdravil, ki se v največ evropskih deželah v neštvisnih rodbinah proslavlja kot pravi specif-icum proti vsem boleznim, katere izvirajo iz pokvarjenega želodca, slabega prebavljenja ali prehlada; po prastarem receptu napravljva lekar Mittelbach švedske kapljice, ki so daleč okolu jako priljubljene. Cena steklenici 50 kr.

Lasni cvet

za krepanje lasnega temelja in lasnih korenin, za odpravo luskin, kakor tudi za ohranjenje in pospeševanje rasti las. Steklenica velja 80 kr.

Anatherin ustna voda in

zobna pasta, že več kakor dvajset let najpriljubljenejša in najboljše čistilno in ohranilno sredstvo za zobe. Cena steklenici 40 kr., zobna pasta 60 kr.

Plučni zeliški med.

Proti kašlju, hripavosti, zasliženju, kroničnemu plućnemu kataru itd. Večkrat na dan naj se ga vzame jedna kavina žličica. — Cena steklenici 80 kr.

Centralna lekarna za vsa homeopatična zdravila.

Poštna naročila izvrše se z obratno pošto in prosim, da se naznani natančen naslov in poštna postaja. (899—7)

Ženski prašek

naifinejši kako-
nosti, popolnoma
neškodljiv, bel in rudeč. V škatlicah po 50 kr.

Sellerie-Elixir,

iz najfinejših rastlinskih esen-
cev, pospešuje in krepeča prebavljenje,
je gotovo sredstvo za ohranjenje moške
sile. Steklenica 2 gld. 80 kr.

Mittelbach-ova

pomada za obraz,
izvrstno sredstvo proti pegam, mozul-
jem, ogrcem, pikam, odstrani nečisto-
sti kože; ako se dalj časa rabi, po-
stane koža nežna in fina, gube minejo
in še celo v višjih letih ohrani koži
svežost. Cena lončku 80 kr.

Ozebljinski balzam.

1 stekl.
40 kr.

Mittelbach-ovi prsni bon-

boni, najboljše in na gotovejša sred-
stvo proti zasliženju, kašlju,
hripavosti, prsnim in plućnim boleznim. Cena škatlici 35 kr.

Br. Bastler-jeve kapljice

proti koleri, v steklenicah po
3 kr. in 1 gld.

Tuči:
12. januarja.
Pri st. uni: Koch z Dunaja. — Haber-
nig iz Celovca. — Reichter z Dunaja.
Panch iz Lirije. — Mossman z Dunaja.
Novotny iz Ljubljane. — Lang z Dunaja.
Schewen iz Trsta. — Eppsen z Dunaja.
Sombelher iz Pulja. — Geringer, Reis, Stein
z Dunaja.
Pri st. uni: Neher z Dunaja. — Meis-
ner iz Prage. — Krapp iz Gradca. — Sigmund,
Morawetz, Oberst z Dunaja. — Ranzinger, Kol-
mann iz Kovevja.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.